

[Glistrup.]

det er nu ikke nogen rimelig opfattelse og ikke nogen samfundsnyttig opfattelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.15, hvor vi begynder med spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.09.

Mødet genoptaget kl. 13.15.

Man gik først til dagsordenens punkt 18, der var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Birgitte Oxdam* (V) til ministeren for skatter og afgifter:

„Vil ministeren overveje at opgive tanken om ved bekendtgørelse at lade vederlag for virksomhed som udøvende kunstner, musiker, artist eller professionel sportsmand henregne til A-indkomst?“

(Spm. nr. 171).

Birgitte Oxdam (V):

Skattedepartementet er den 29. oktober 1975 fremkommet med et udkast til bekendtgørelse om kildeskat af vederlag til udøvende kunstnere m.v. Det er tanken, at vederlag for virksomhed som udøvende kunstner, musiker, artist eller professionel sportsmand henregnes til A-indkomst. A-skatten skal herefter beregnes som 20 pct. af bruttoindtægterne, herunder eventuel godtgørelse til dækning af udgifter ved rejse, ophold m.v. Bekendtgørelsen er tænkt at træde i kraft den 1. januar 1976.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om ministeren ikke vil overveje at undlade at formalisere dette udkast. Det er dansk kulturliv, særlig dansk musikliv, ubegribeligt, at dette skal udsættes for denne økonomiske og administrative belastning, som forslaget indebærer, og som udpræget må forekomme at være et udslag af principrytteri.

De store udenlandske kunstnere, som optræder ved enkelte forestillinger her i landet, kommer nemlig ikke til at aflevere den A-kildeskat her i landet, man drømmer om, for de betinger sig normalt en nettokontrakt, hvis de ikke ligefrem er udenlandsk hjemmehørende aktieselskaber. Udkastet medfører altså en ren fordyrelse for danske arrangører. For vore hjemlige kunstnere kan det være det samme, om man bliver beskattet som A-skatteyder eller B-skatteyder; man kommer vel til at svare samfundet den skat, man skal, i sidste ombæring.

Sikre, dokumenterbare konsekvenser af den påtænkte bekendtgørelse er, at for samtlige offentligt subsidierede orkesterinstitutioner vil deres tilskudsbehov stige med samme beløb som skattetilsvaret. For man ønsker vel ikke at ramme deres aktiviteter? For Tivoli og de store haller vil skattens indiskutable fordyrende effekt være et alvorligt slag imod deres frie internationale kulturformidlende virksomhed. For hele jazzlivets vedkommende vil bekendtgørelsen måske være et dødsstød, idet jeg vil henviser til Erik Wiedemanns artikel herom i dag i Information.

For musikforeningerne vil det være et utaknemligt ekstrabesvær — et ekstrabesvær, som måske vil kunne bevirke, at de opgiver deres eksistens. Derfor spørger jeg, om skatteministeren ikke vil overveje at opgive at sætte den på mange måder elendige bekendtgørelse i kraft og lade kunstnerskatten være, som den er i dag.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg kan bekræfte, at det er tanken ved en bekendtgørelse at bestemme, at vederlag for virksomhed som udøvende kunstner, musiker, artist eller professionel sportsmand skal anses for A-indkomst efter kildeskatteloven. Der er, som det allerede er oplyst af fru Birgitte Oxdam, udarbejdet en bekendtgørelse,